

Věstník

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ FARNOSTI UHLÍŘSKÉ JANOVICE

VELIKONOČNÍ CHVALOZPĚV

Začátek velikonočního chvalozpěvu, oslavující Zmrtvýchvstalého Krista a připomínající okolnosti a události, vrcholí právě o Veliké noci. Chvalozpěv směřuje k nové velikonoční svíci, symbolizující Vzkříšeného Krista, který jako světlo svíce osvětluje, zahání temnotu hříchu, vzdaluje věřící v něho od nepravostí světa a od tmy hříchu, vrací k milosti, sdružuje ve svaté společenství.

O Veliké noci se naplňují dávná proroctví. Tak jako se naplnila o Ježíšově narození, tak se naplňuje i o jeho utrpení, smrti a zmrtvýchvstání. Vrchol Ježíšova spásonosného poslání, kdy přemáhá hřích a jeho následky, přemáhá smrt a obnovuje naději na věčný život.

Velký význam Velikonoc je zdůrazněn jednak přípravou během postní doby, jednak ob-
týdne. Květná
miná Ježíšův
do Jeruzaléma.
tek je ve znamení
novení svátosti
Nejsvětější Svá-
vení oběti, která
na následující
rii. Do slavení

*„Zajásejte již, zástupy andělů v nebi!
Zaskvějte se v slávě, božská tajemství!
K vítězství tak mocného Krále
zazní polnice a zvěstuj spásu!
Raduj se i ty, země,
zalitá tak oslnivou září
a tonoucí v jasu věčného Krále,
pohled', jak na celém světě
rychle zmizely temnoty!“*

řady Svatého
neděle připo-
slavný vjezd
Zelený čtvr-
radosti usta-
kněžství a
tosti. Ustano-
bude přinese-
den na Kalvá-
této mešní

oběti již vstupuje vážnost připomínání následujících událostí. Není to jen očekávání Kristova ponížení a utrpení, ale i ukázka lidské slabosti a zloby. Vstupuje sem Jidášova zrada, úsilí velerady o Ježíšovo zničení, i Petrovo zapření. O Velkém pátku si připomínáme Kristovo utrpení a smrt na kříži. Všechno, co Spasitel vytrpěl pro naši spásu. Bílá sobota. Církev bdí u hrobu Ježíšova a modlí se. A připravuje se na největší událost v dějinách.

Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně předchází Velikonoční vigilie. Žehná se oheň, připravuje se velikonoční svíce, symbolizující Vzkříšeného Krista. Je to světlo Kristovo, které pak oslavuje zpěvem chvalozpěvu jáhen.

V bohoslužbě slova si připomínáme události předcházející nebo přímo související s oslavou vzkříšení.

Zmrtvýchvstáním Krista začíná nový život. Jeho začátek je pro každého z nás v okamžiku křtu. Proto je tedy součástí obřadů křestní bohoslužba. V této veliké noci prožíváme radost žen, které objevily prázdný hrob a setkaly se s Kristem Zmrtvýchvstalým. Radost apoštolů, kteří po dnech beznaděje prožívají Ježíšovu přítomnost ve večeradle i u jezera. Radost Tomášovu, jehož nevíra se proměnila ve vyjádření oddanosti Ježíši jako svému Pánu a Bohu.

Velikonoce jsou důvodem k radosti, že se stáváme účastníky Boží milosti s nadějí na získání věčného života u Boha. A jsou také stvrzením naší víry, že Kristus, kterému nabízíme svá srdce, nám otevírá bránu nebeského domova.

Požehnané dny velikonoční doby.
Radostné velikonoční ALELUJA!

P. Josef

VELIKONOCE

Ano jsi to Ty

Plášť noci
třeskem světla roztrhaný
v tom hrobě
dohořívá

Zem probuzená
prudce dýchá
radost
do ptačích hrdel
a pupenců stromů

Srdce zvonů
horečkou radosti tlukou
a mrtvé
ze spánku ruší
Ve svých hrobech
z boku na bok
se neklidně převalují
tušením jitřenky

Ano jsi to Ty
Rychleji než myšlenka
jdeš k nám po moři
ve vlnobití
Ticha
s tělem lehčím
než jarní vánek

S tělem utkaným
ze Země
a ze Světla

S tělem
jež ruka Ducha uhnětla
za úsvitu
toho prvního dne
nového času stvoření

Ano jsi to Ty
Z bezčasí a beztíže
plný nesmrtelnosti
v bílých vločkách
podobných sněhu a maně
přicházíš k hostině
svatební

A večeríme spolu

*Jiří Vícha
Verše psané pro mlčení...*

JAK SE ŽIJE V ŘÍMĚ

rozhovor s jáhnem Martinem Sklenářem

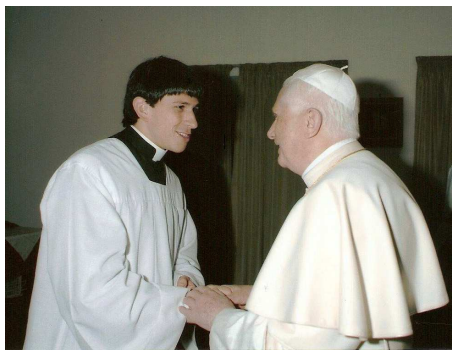
Po přednášce kolínského jáhna Martina Sklenáře o Věčném městě - Římu, která se uskutečnila 20. 3. 2011 v Komunitním centru sv. Jiljí, jsme mu položili pár otázek.

Začínal jste studovat v Praze nebo jste celá studia absolvoval v Římě? Jaká jsou kritéria pro studium v Římě?

Teologická studia jsem začínal v Olomouci, kde je teologický konvikt a probíhá tam tzv. propedeutický rok. Po této roční přípravě jsem dělal zkoušky na teologickou fakultu v Praze. Po absolvování třech ročníků jsem byl poslán na Lateránskou univerzitu do Říma. Ke studiu v Římě musí být student pověřen biskupem, který prostřednictvím České biskupské konference žádá Americkou biskupskou konferenci o příspěvek na tohoto studenta.

Řekněte nám, prosím, něco o tamějším semináři. Je to jen pro české studenty? V jakém jazyce se přednáší?

Je třeba rozlišovat dvě budovy. Seminář a fakultu. V semináři se žije a vykonávají se tři formace pastorační, duchovní a lidská. Na fakultě se dělá čtvrtá-intelektuální. Kolej, kde jsme bydleli, se jmenuje Nepomucenum, podle Jana Nepomuckého, a je to Česká papežská kolej. Studuje tam přibližně deset českých bohoslovců a patnáct českých kněží. Poněvadž by kapacita budovy nebyla vytížená,

jsou tam přibráni cizinci, především z Afriky. Na koleji jsme mluvili s Čechy česky, s cizinci italsky, ale na fakultě jsou přednášky, studijní materiály a zkoušky jen v italštině.

Je to jistě zážitek žít v blízkosti centra křesťanství a uměleckého dědictví světa. Můžeme se tam setkat na mnoha místech i s českou historií. Měl jste možnost toto všechno prožívat a poznávat?

Zpočátku jsem se věnoval hlavně studiu. Nebylo nejlehčí zvládat tolik učiva v cizím jazyce. Později, kdy jsem v italštině už nebyl úplný začátečník, jsem chtěl využít svého pobytu také k tomu, abych poznal trochu toto „věčné město“ - Vatikán a také to, čím je toto město důležité pro naši zem. V druhé polovině svého studia jsem si vybíral různá místa, vztahující se k našim dějinám a psal o nich do našeho farního časopisu. Takovými místy jsou např. baziliky S. Maria Maggiore, kde byla schválena slovanská liturgie Cyrila a Metoděje, bazilika sv. Praxedy, tam je pochován Jan z Jenštejna, klášter, ve kterém bydlel sv. Vojtěch, v Lateránu je pamětní deska, připomínající svatořečení Jana

Nepomuckého a další.

Oblíbil jste si některý z římských chrámů více?

Oblíbil jsem si rotundu sv. Štěpána. Po obvodě této rotundy jsou vyobrazeny smrti prvních mučedníků. Od betlémských Neviňátek až po poslední pronásledování křesťanů. Při pohledu na tyto obrazy jsem si uvědomil, co museli první křesťané vytrpět a podstoupit, aby víru předávali alespoň touto cestou dál. Zaujal mě tam také obraz sedící Panny Marie Sedmiboletné, kde je její srdce probodené sedmi meči a u každého meče je obrázek jedné z jejích bolestí.

Jaký byl Váš největší zážitek?

Mezi mé největší zážitky patří setkání se Svatým Otcem. Stalo se to dvakrát. Poprvé v nemocnici, kde jsme ministrovali při mši sv., které předsedal Svatý Otec. Při podávání ruky jsme si vyměnili několik slov a pohled do jeho tváře byl pro mne nezapomenutelný. Při této příležitosti jsem viděl, jaká je příprava takové návštěvy. Na místo „naběhne“ tzv. „vatikánské komando“, všechno proměří, všemu určí správné místo. I to bylo poučné. Podruhé jsem byl vybrán, abych o obřadech Velkého pátku držel misál. Tak jsem byl Svatému Otci nablízku při celých obřadech. Nejsilnější moment byl uctívání sv. kříže.

Nestýská se Vám po Římě?

Já jsem se těšil do Čech, protože ten návrat znamenal, že mám dokončená náročná studia. Chtěl jsem udělat

všechny závěrečné zkoušky v termínu, abych se nemusel vracet do Říma, protože by bylo ohroženo moje červnové svěcení. Na tamější fakultě se totiž může nepodařená zkouška opakovat až v příštím zkouškovém období. Byl jsem rád, že se mi vše podařilo. Teprve když jsem se vrátil do Čech a spadlo ze mě napětí, začal jsem vzpomínat, jak bylo v Římě dobře, co hezkého jsem tam prožil. Takže trochu toho stesku přišlo. Ale v Čechách jsem rád. Přípravoval jsem se na službu lidem a tu teď dělám, proto jsem spokojený a Řím už neřeším.

Jak se Vám líbí v Kolíně?

Pro jáhna a kaplana je základní to, jak vychází se svým farářem. Na tuto věc si nemohu vůbec stěžovat. Naopak s P.Bulínem je to úplně perfektní, a tak jsem spokojený. Další věc, která mi přináší uspokojení, je, že konečně mohu dělat to, na co jsem se sedm let připravoval. Ať bych byl kdekoli, tak ta skutečnost, že mohu své povolání opravdu vykonávat, mě povzbuzuje a naplňuje mě radostí všechno to nové, co dělám. První příprava na křest, první křest, první kázání atd. .

V červnu budete vysvěcen. Víte, kam budete umístěn?

Kam budu umístěn, ještě nevím. Za pana kardinála byla taková praxe, že byl novokněz poslán na nové místo. Ted' máme nového arcibiskupa a jak to znám z hradecké diecéze, tak tam bylo zvykem, že kdo byl vysvěcen na kněze, zůstával většinou na já-

henském místě. Takže uvidíme, jestli se budu stěhovat, případně kam.

Děkujeme za rozhovor, přejeme Vám, aby služba lidem byla pro Vás stále radostí a těšíme se na Vaše novokněžské požehnání.

MH

POSTNÍ ALMUŽNA

„Kdo se modlí, ať se postí. Kdo se postí, ať je milosrdný. Kdo chce nalézt Boží srdce otevřené, ať nezavírá své před tím, kdo jej prosí“.
(sv. Petr Chrysolog)

Tímto citátem byla uvedena postní výzva, kdy jsme se chtěli rozhlédnout kolem sebe a učit se umění vidět potřeby druhých lidí. Naše štěrnost je pak vyjádření našeho postoje, že sice sami mnohdy nemáme moc, ale máme vždy tolik, abychom se mohli rozdělit a pomoci.

Před počátkem půstu i v jeho průběhu byly k dispozici v kostelích naší farnosti papírové skládací krabičky označené heslem Postní almužna. Ke konci postní doby jsme kasičky rozpečetili. A jejich výsledek je velmi potěšující. Vybrali jsme částku 13.075 Kč. Z výzvy, komu věnovat vybranou částku, se sešly dva návrhy odrážející vaši pozornost na potřeby lidí kolem nás.

Vybraná částka Postní almužny bude rozdělena mezi naše potřebné:

- podpora sociálně slabé rodiny
- podpora rodiny, které vyhořel dům.

Děkujeme za vaši štěrnost.

Radek Mašín

OTVÍRÁNÍ STUDÁNEK

V sobotu 26. března jsme se sešli v kostele sv. Aloise kde jsme se převlékli do krojů, a s ostatními lidmi jsme vyrazili Moravan-
bohyrní ximpy, nemoci a hladu.
Běh jsme šli 3 km lesem a po cestě
kroili kroj. Když jsme dorazili ke
kapličce v Ludějově, zatančili jsme
několik lidových tanců. Znáchonic
se tam objevily tři nády abychom
od nich dostali klíč ke studánce,
mudři jsme uhodnout hádanky.
Během odpočinku posílal pramen.
Cestou jsme vyhládli, a tak jsme si
opekli buchty.

Anna

Mašínová

14. SVATÝCH POMOCNÍKŮ

Svatý Jiří

Nejznámějším a v křesťanském světě nejvíce ctěným mučedníkem je sv. Jiří. (řecky Georgios). Jeho vlastní byla Kappadokie v Malé Asii. Jiří pocházel z křesťanské rodiny. Když jeho zbožný otec zemřel mučednickou smrtí, matka odešla se synem do své otčiny Palestiny, kde měla po rodičích statek. Když Jiří dospěl, stal se vojákem a záhy ve velmi mladém věku lučištníkem ve vojsku císaře Diokleciána (284— 305). I jako voják zůstal ctnostným, obhájcem Kristovy víry.

Panovník se zpočátku choval ke křesťanům tolerantně. Pak mu sláva z vyhraných bitev stoupla do hlavy, zpyšněl, nazval sám sebe vládcem světa a nařídil, aby se mu vzdávala božská pocta. S tím nastalo nové kruté pronásledování křesťanů.

Když Dioklecián shledal, že Jiří je křesťan, rozkázal jej uvěznit. Po několika dnech ho povolal k sobě a snažil se ho sliby a hrozbami donutit, aby se odřekl Krista a aby obětoval modlám. Ten však jako pravý křesťanský bohatýr hájil před císařem svou víru. Opět byl uveden do žaláře a krutě mučen. Posléze byl učiněn ještě jeden pokus, aby byl sveden k modlářství. Jiří byl odveden do pohanského chrámu, aby modlám obětoval, ale zůstal neoblomným. Byl tedy odsouzen na smrt. Na popravišti se modlil za obrácení pohanů. Jiří zemřel dne 24. dubna 303, když mu byla mečem sřata hla-

va

Úcta ke sv. Jiří se rozšířila velmi rychle nejprve na Východě, kde se k jeho počtě stavělo mnoho chrámů. Za prvních dob středověku byl

sv. Jiří ctěn jako jasný vzor bojovníka za křesťanskou víru.

Za křižáckých výprav kladli si rytíři sv. Jiřího za příklad nadšené a hrdinské obětavosti za víru svatou. Sv. Jiří byl vůbec vznešeným vzorem ctností, jež měly zdobit křesťanského bohatýra, a stal se takto předním patronem rytířů. Býval vzýván v bitvách a jeho obraz se skvěl na vojenských praporech. Panošové bývali ve jménu sv. Jiří pasováni mečem na rytíře.

Pod ochranou sv. Jiří dobyli křižáci vítězství nad Saraceny a odňali jim Jeruzalém. Anglický král Richard I. řečený Lví srdce přemohl na přímmluvu sv. Jiří Saraceny a odtud se úcta k tomuto světcovi rozšířila i v celé Anglii. Sv. Jiří byl na sněmu r. 1222 prohlášen za patrona anglických vojáků. Anglický král Eduard III. zvolil r. 1330 sv. Jiří za ochránce slavného podvazkového řádu, jež založil. Také v Rusku se těšil tento světec veliké oblibě.

Úcta k sv. Jiří se u nás rozšířila hned na počátku křesťanství působením světců Cyrila a Metoděje. Otec sv. Václava, kníže Vratislav I., vystavěl na Pražském hradě nový

chrám vedle staršího kostela Panny Marie založeného Bořivojem I., a zasvětil ho k počtě sv. Jiří. Při tomto kostele zřídila pak blahoslavená Mlada první panenský český klášter. I starobylá kaple na hoře Říp je rovněž pomníkem úcty našich předků k tomuto svatému mučedníku. Byla vystavěna r. 1126 knížetem Soběslavem I. na památku jeho vítězství u Chlumce nad německým králem Lotharem.

Sv. Jiří se zobrazuje jako mladistvý sličný rytíř v plné zbroji na bujném oři a kopím potírá svíjejícího se draka/saň. Toto prastaré vyobrazení se vykládá různě. Podle jedněch je ohavný drak s očima sršícíma oheň a s otevřenou tlamou znakem onoho starého hada, jenž v ráji naše prarodiče svedl ke hříchu a od počátku usiluje svrhnout lidi do věčné záhuby. Podle tohoto výkladu se nám jeví sv. Jiří jako křesťanský bohatýr, který je silný ve víře a tím je proti pokušení ďábla vítězem. Podle jiného výkladu značí probodený drak sv. Jiřím staré pohanství, jenž kdysi pronásledovalo Kristovu církev. Někteří pokládají draka přímo za znak císaře Diokleciána, jenž byl původcem posledního krvavého pronásledování křesťanů v Římské říši.

Prostý lid, který nerozuměl tomu, co obvyklý způsob zobrazování sv. Jiří s drakem vyjadřuje, vybájl si svou pohádkovou verzi, jejíž obsah zní takto: „*Na skalnatém, do moře vyčnívajícím výběžku nedaleko Beirutu v Sýrii řádil ohavný drak. Aby jeho zuřivost byla nasycena, dávali*

mu sousední osadníci denně po dvou ovcích a když už tolik ovcí nebylo, dostával od nich drak denně po jedné ovci a po jednom dítěti, až došlo na dcerušku krále této krajiny. Když dívka už byla dávána drakovi za kořist, přicválal na bílém oři krásný mladý bohatýr, plukovník sv. Jiří, jenž po zuřivém zápase probodl nestvůru a vysvobodil královu dceru od smrti. Výsledkem bylo, že král i všichni jeho poddaní přijali křesťanskou víru.“

Zdá se, že podnětem této v lidu obecně rozšířené pohádky byla i ženská postava, jež na mnohých obrazech sv. Jiří žádá o pomoc, zatímco světec draka zabíjí. Někteří se domnívají, že onou ženou je císařovna Alexandra, která dle pověsti byla prý sv. Jiřím zachráněna od odpadlictví, k němuž byla od pohanů sváděna, a společně s ním podstoupila mučednickou smrt.

Obraz sv. Jiří bránícího útlu dívku proti draku byl ve středověku pokládán také za vyznačení jedné z předních ctností a povinností středověkého rytířstva, totiž bránit katolickou církev proti nepřítelům, zejména proti Saracénům, a chránit nevinnost i ctnost proti všem úkladům.

Modlitba:

Prosíme Tě, Bože, pro zásluhy sv. Jiří, který v rytířském zápase vytrpěl muka za tvou slávu a dosáhl slavného vítězství, chraň nás na jeho přímluvu všech úzkostí a bíd, zejména pak všech ďábelských pokušení. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Marta Moravcová

KROKY, KTERÉ JSME JEŠTĚ NEUDĚLALI ...

V přípravě na pout' u sv. Anny v Sudějově se můžeme opět těšit na vystoupení lidí, které spojuje tvorba autorského divadla. Loni jsme se zájmem shlédli taneční vystoupení Legenda o svaté Anně. Při letošní pouti v sobotu 30. 7. 2011 od 14:00 h se opět v ambitech poutního místa uskuteční taneční a divadelní představení tentokrát pod názvem: Kroky, které jsme ještě neudělali. Jaké kroky, či a kam nám přiblíží autorka představení Jája Trojanová.

Kroky, které jsme ještě neudělali... - budou trochu jiné, než konkrétní kroky někam. Neukážeme vám, kam jít. Bude to zamyšlení o daném stavu, ze kterého naše kroky mají směřovat. Je to příprava na „čelní náraz“ se životem, který máme za úkol přežít.

Kroky, které jsme ještě neudělali... jsou pro nás příležitostí sdělit divákovi, že člověk potřebuje komunikovat s druhými, touží po tom být vnímán, aby mu bylo rozuměno, a navíc, snaží se většinou komunikovat opravdově a různými způsoby. Chce zjistit, kdo je a kdo jsou ti okolo. Často zaznívá při našich zkouškách na jevišti věta: „Nedělej to „jako“, dělej to opravdu.“

Slova, která nás od začátku představení spojují s divákem, chceme sdílet spolu s ním právě teď a tady při představení, uvědomovat si je spolu s ním a dopřát mu času

k účinku. Při zkouškách si snažíme přivodit pocit, že to, co říkáme, říkáme poprvé, a říkané nás právě napadá v řeči. Představení pro nás znamená obohacení obou stran, diváka i herce, zažíváme společně to, co by zítra bylo zase už jiné. Je to jedinečná chvíle sdílení.

Kroky, které jsme ještě neudělali... promlouvají skrze text, řeč, pohyb, gesta, postoje a hudbu. Vše je autorské, inspirované konkrétním životem kolem nás. Náš soubor je živý organismus, který se někdy chová snad i nevypočitatelně. Dost často přicházejí nové tváře, podle toho, co se zrovna hraje, a kdo má čas s námi být. Máme rádi hudbu naživo a experimentování. Typická pro nás je radost z objevování nového a nevyzkoušeného. Jsme spolu na cestě životem a vlastně každým dalším představením děláme kroky, které jsme ještě neudělali...

Účinkují studenti ZUŠ Sedlčany, studenti Gymnázia Sedlčany, studenti a absolventi Taneční konzervatoře Duncan centre v Praze, hudebníci skupiny Repete, fotografové, výtvarníci, herci, laici i profesionálové. Celkově se projektu účastní okolo 70 mladých lidí, na jevišti účinkuje 17 interpretů. Součástí je doprovodná výstava fotografií a uměleckých děl na dané téma.

A konkrétně: o čem Kroky... jsou? O tom, že pravda není vždy bílá, rozeznatelná na první pohled a lež není vždy oděná černě, že někdy je to naopak. Žijeme v pestrém světě a naše představení je takové. Trochu

divoké, trochu dojemné, trochu ztřeštěné, někdy povrchní a někdy hluboké. Je o prožívání bolesti, strachu, negativních emocí, ale i o radosti, naději a čistotě. V našem představení s námi na chvíli budete brečet, vztekat se, trpět, radostí tancovat a žít. Je o nepřestávajícím hledání, kudy dál.

Těšíme se.

RODIČOVSKÝ SLOUPEK - nebeská sms -

Při pozdravení pokoje se mi vždy vybaví jedna veselá historka z naší rodiny. Kluci si na podlaze něco stavěli a najednou slyším mohutný řev a pláč. Jejich malá sestřička k nim vtrhla a všechno zbourala. Ten mladší ji táhne za ruku z místnosti ven a ona s poklidným úsměvem praví: „Pokoj s Tebou.“ Musí přece ukázat, že už ve svém roce a půl ví, co se při podání a stisku ruky říká. A že to rozzuřený bratr dělá jen za účelem eskorty z místa zločinu, ji vůbec nevyvádí z míry. Přání pokoje, ač vyřčené neuvědoměle a spíš jen jako reakce na gesto než na situaci, je zde na místě.

Napadá mne otázka: Co konkrétního si pod pojmem „pokoj“ představujeme my? Co vlastně druhému stiskem ruky přejeme? Každý asi něco trochu jiného. Naši kluci nepochybně místnost o čtyřech stěnách a plovoucí podlaze, na níž by si nerušeně a bez destruktivních zásahů mohli hrát. Naše malá holčička pochopení a toleranci pro nerozumné projevy patřící k jejímu věku. Dospívající dcera vymezení vlastní osobnosti vůči nám dospělým. A my rodiče trochu klidu, ticha a prostoru pro sebe navzájem a duchovní život.

Pro někoho pojem „pokoj“ znamená život v zajetých kolejkách bez významných zásahů zvenčí, zatímco jiný potřebuje neustálé změny a život v poklidu ho naopak znepokojuje. Všichni si asi přejeme,

abychom žili vzájemně v míru a usmíření, i když i k hádkám se náš vztah různí. Někteří v nich vidí katastrofu a bojí se jich tak, že se jim raději vyhýbají neustálým ustupováním, zatímco jiní je berou jen jako prostředky potřebné k pročištění vztahů, které nemohou narušit jejich pokoj.

„Pokoj“ je možná pro každého z nás „nepřítomnost obavy“. Ale kdo z nás dokáže žít neustále bezstarostně v přítomném okamžiku? Ježíš přeje svým učedníkům Pokoj, když sedí uzamčeni ve svém strachu a On k nim vchází zavřenými dveřmi. Také si někdy v tom svém životním kolotoči uprostřed rodiny připadám jako za zamčenými dveřmi, protože na duchovní život mi moc času nezbyvá. A pak přijde SMS z nebe a ústy batolete, které nedávno ještě nemluvalo, v příhodnou chvíli řekne: „Pokoj Vám.“ A já si uvědomím, že všechny moje obavy a strachy jsou možná plané, protože On je s námi, i když jsou naše dveře zamčené. A není třeba mnoho duchovního úsilí. Stačí jen tu nebeskou SMS otevřít a přečíst. Takže „Pokoj Vám“.

- Pokoj, který nemá čtyři stěny, protože přesahuje svými rozměry naše představy.

- Pokoj, který je nad našimi maličnými hádkami.

- Pokoj, který prostupuje všemi lidskými obavami, takže se jednou nenávratně r o z p l y n o u.

JiB

ZAMYŠLENÍ NAD DUCHOVNÍ OBNOVOU

Na den 2. 4. 2011 jsem byl pozván otcem Kamilem na postní duchovní obnovu do Komunitního centra sv. Jiljí. Duchovní obnovu vedl otec Jan Uhlíř, farář z Kutné Hory. Příjemný a milý člověk.

Úvodem bych rád zmínil, jak já vnímám duchovní obnovu. Považuji ji za velmi důležitou. Zejména pro vytváření hloubky duchovní dimenze umět potřebné křesťanské ctnosti přenést a vložit do občanských ctností našeho každodenního života.

Otec Jan si vybral velmi zajímavé a inspirující téma: Život v Duchu svatém. Pro plné soustředění posluchačů značně tematicky rozsáhlé. Mě zaujalo téma poslušnost a vůle Boží. Díky rodinnému prostředí, ve kterém jsem vyrůstal, pochopil jsem, co to je poslušnost založená na úctě jednoho k druhému. V tomto duchu chápu slova otce Jana. K čemu je všechno vědění, jestliže nám ve vzájemné poslušnosti: rodič – dítě, zaměstnavatel – zaměstnanec, učitel – žák, chybí umění milovat Boha? Umění, které v poslušnosti vůči Boží vůli objevujeme díky Duchu svatému. A podle mého přesvědčení a k mému úžasu se projevuje takto. Postavíme-li se ve své svobodě proti Boží vůli, Bůh ve své nekonečné lásce naši svobodu nepopře. Naopak. Trpělivě jako milující Otec je ve svém Duchu s námi a skrze každodenní život se nám snaží ukázat větší dobro, kterým nás vede k pravému poznání života z Lásky.

Výklad otce Jana měl ještě jednu dimenzi. Nebyl to monolog, ale opravdový dialog, kde otec Jan odložil přesvědčení, že je výhradním vlastníkem celé Pravdy, naopak byl jsem připraven skrze něho zahlédnout hlas Pravdy. Teprve dialog s Bohem a bližními, a to především s lidmi odlišnými, zpochybňující naši sebejistotu, nám dá fantastickou možnost užasnout, když se nám ale spoň na okamžik podaří zahlédnout svět – i sebe – očima těch druhých.

Děkuji za duchovní posilu předanou mně otcem Janem.

JUDr. Dalibor Čertok

POZVÁNÍ

NA HOSTINU AGAPÉ

Po slavnosti Vzkříšení, ve Velikonoční noci, jste všichni srdečně zváni na hostinu agapé, která se uskuteční v Komunitním centru sv. Jiljí. Přispějete-li na společný stůl hojnosti něčím malým, budeme mít všichni dostatek.

LETNÍ TÁBOR DĚTÍ

Milé děti, vážení rodiče, tak jako loni i letos se uskuteční letní tábor dětí naší farnosti spolu s dětmi z farnosti Kolín. Termín konání tábora je od 10. do 16. 7. 2011. Opět využijeme příjemného zázemí františkánského kláštera v Zásmukách.

Tábor je připravován pro děti ve věku od 7 do 14 let. Táborovou hru zatím neprozradíme, ale máte se jistě na co těšit. Za všechny vedoucí se na vás těší: P. Kamil a sr. Bernarda.

Cena tábora je 1000 Kč za dítě. Vyplněnou přihlášku si prosím vyzvedněte v sakristii vašeho kostela nebo v KC sv. Jiljí v Uhlířských Janovicích a odevzdejte ji do 30. 5. 2011 P. Kamilu Vrzalovi.

VÍKENDOVKA

Ke konci školního roku se od pátku 10. do neděle 12. 6. uskuteční „Víkendovka“ dětí naší farnosti. Tentokrát zavítáme na Sedlčansko a zakotvíme na faře v Počepicích.

Těšit se, děti, můžete nejen na hezkou přírodu, tématko, hry, ale navštívíme i podhradí jednoho hradu a díky skanzenu se ocitneme v době před 200 lety. Účast oznamte do středy 8. 6. 2011.

P. Kamil a rodiče

ZVEME VÁS

- v neděli 24. 4. v 15:00 h jste srdečně zváni do Sudějova na velikonoční **divadelní představení Čtvrtý král.**

- v neděli 1. května v 16:00 h. **poutní mše sv. v kostele sv. Jiří v Malejovicích.**

- v sobotu 7. května a 4. června v 18:00 h v Sudějově **bohoslužba zaměřena zvláště pro rodiče a děti.**
- 8. 5. v 9:30 h jste srdečně zváni na **oslavu dne maminek, která proběhne** v Komunitním centru sv. Jiljí.
- v úterý 10. 5. v 16:00 v Sendražicích

u Kolína se odehraje další **fotbalové utkání kněží Čech a Moravy.**

- 14. 5. od 17:00 h jste srdečně zváni do kostela sv. Aloise na **koncert dětského pěveckého sboru Rolnička.**

ROZPIS VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB

	Zelený čtvrtek	Velký pátek	Zmrtvýchvstání Páně - vigilie	Hod Boží velikonoční	Pondělí velikonoční
Uhl. Janovice	18:00	18:00	20:00	8:00	8:00
Sudějov					8:00
Čestín	18:00	18:00	20:00	10:00	10:00
Vidice				11:30	
Žišov					14:00
Malejovice				10:00	
Petrovice					15:00

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI V MĚSÍCI KVĚTNU

Uhlířské Janovice	- neděle v 18:00 - v týdnu vždy po mši svaté - v úterý 31. 5. v 18:00
V ostatních kostelech po nedělních bohoslužbách	

Každý čtvrtek ráno v 8:00 h modlitba breviáře v KC sv. Jiljí.

Vydáno: 21. 4. 2011 pro vnitřní potřebu farnosti Uhlířské Janovice
 Kontakt: Římskokatolická farnost Uhlířské Janovice, Havlíčkova 898,
 285 04 Uhlířské Janovice; e-mail: kc.jilji@gmail.com
www.farnostjanovice.cz
 IČ: 49543008; BÚ: 441028359/0800
 P. Josef Nerad, tel.: 606 683 690, e-mail: neradjosef@seznam.cz
 P. Kamil Vrzal, tel.: 728 775 536, e-mail: doncamillo@centrum.cz
 P. Václav Nekolný, tel.: 321 796 177, Zásmyky

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 19. 6. 2011

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.